

smyčcový sextet a a polyfonních form nejblíží době v Hudební Matici U. B. Opera »Marie Calderonová« byla přijata k provedení Zemským divadlem v Brně.

Klavírní sonatina Theodora Schaefera vznikla na podzim r. 1935. Po prvním provedení ve Vídni na jaře r. 1936 následovalo téhož roku provedení v Brně a v prosinci 1937 v brněnském rozhlasu. Tiskem vyšla v edici Klubu moravských skladatelů. — Ke skladbě se váže zajímavý detail, týkající se jejího prvního interpreta, B. Kaffa. Na pořad vídeňského koncertu byla totiž sonatina zařazena teprve dodatečně a tak dodána B. Kaffovi asi 3 dny před koncertem. Přes to hrál umělec dílo, technicky i reprodukcí tak obtížné, nazpaměť. Naučil se mu četbou během celkem krátké cesty vlakem z Brna do Vídně.

Zdeněk Blažek (nar. 1905 v Žarošicích) absolvoval brněnskou konservatoř v. l. 1924-29 a po té mistrovskou školu Sukovu. V r. 1935 byl promován na doktora hudebních věd na Masarykově universitě a nyní je tajemníkem hudebního oddělení brněnského Radiojournalu. Složil řadu písňových a sborových cyklů, po většině na texty moderních básníků. Byly provedeny významnými umělci a tělesy moravskými. Některé jsou stále na repertoaru PSMU, Opusu, Vachova sboru moravských

učitelé, a j. Kromě toho složil Klavírní variace, Klavírní trio, Smyčcovou suitu a sborový pro housle a klavír. Jeho dílo vykazuje opusových čísel. Ve svých vokálních praxích vychází skladatel z ducha textové práce, jíž zhudebňuje technicky jistou rukou, vždy snahou po podtržení citové stránky. Proto nejraději zhudebňuje texty s náležitou a meditativní.

Vilém Petrželka náleží mezi významné moravské skladatele. Po »Námořníku Mikuláš« známém z dvojího pražského provedení čet děl až do té doby viz v časopise Ten napsal řadu komorních, orchestrálních a písňových děl, z nichž nutno uvést Klavírní sonatu, Sonatu pro cello-sólo, Dramatickou dehtu pro orchestr, Partitu pro smyčcový orchestr, dva sešity klavírních skladeb »Z českého života«, písňové cykly Odpočívání, Přírodní snímky, Suitu pro smyčcový kvartet, Klavírní trio a Cyklus mužských sborů. Patří také třívětá Houslová sonata z roku 1935. První věta vášnivého charakteru jest samostatným celkem. II. a III. věta jeden celek, v němž se vystřídá volná elegického rázu s britkou větou posledních spojení tvoří část quasi cadenza, v níž uplatní houslový hlas. — Skladatel dokončil právě operu »Horník Pavel«, kterou v příští sezoně hodlá provést Zemské divadlo v Brně.

Komorní večer Českého nonetu

(IX. mimořádný koncert, pořádaný jako sedmý večer československé soudobé hudby k oslavě 20. výročí ČSR.)

Sál Francouzského ústavu

v pátek 22. dubna 1938 o 20. hodině

P o ř a d :

- Jaroslav Franci: Nonettino** (R. 1934)
I. Preludium e Fughetta — II. Allegro con fuoco
- Bohuslav Harvánek: Hra v kostky**, cyklus písní pro alt a nonet na texty V. Nezvala (R. 1937)
I. Celý den — II. Mlín klepe — III. Ráno ve zpovědnici — IV. Prší, prší — V. Kos sedí v budce — VI. U staré vrby — VII. Pan farář — VIII. Postillion jede
- Slavko Osterc: Nonet** (R. 1937)
I. Moderato. Quasi allegretto. Vivace. Meno — II. Allegro con brio. Largo. Allegretto. Largo. Allegretto.

K pořadu koncertu.

Jaroslav Franci (nar. 1906), absolvent pražské konservatoře, studoval kompozici u Jaroslava Křičky. Je ředitelem Městské hudební školy v Kutné Hoře a dirigentem Pěveckého sdružení učitelského okresu kutnohorského, které se před časem ustavilo jako smíšený sbor o šedesáti členech. Nonettino sestává ze dvou částí: První, imitačně pracovaná, rapsodické preludium vrcholí v téma fugetty, která se po krátkém kontrapunktičtém rozvinutí tématického materiálu uklidňuje do volné kody. Útečné téma druhé věty, které po dvoutaktovém úvodu fagotu přináší viola, se střídá s rázovitými tanečními motivy, přecházejícími v kratičkou volnou mezi-

P ř e s t á v k a.

- Jindřich Vojaček: Slunovraty op. 34**, skladba pro 10 nástrojů o čtyřech obdobích (R. 1927)

I. Přilítlo jaro z daleka a všude plno květin — II. Hodina zráni — III. V mé zahradě se jeseň tiše vkrádá — IV. Vánoce — V. Zima není zima zlá, jak se o ní říká

Účinkují: M. Cyterákováxx, zpěv — Český nonet: E. Leichner*, housle; V. Kostečka, viola; J. Blažek*, fagot; F. Hertl*, kontrabas; K. Hanžl*, cello; F. Hanták**, flétna; J. Brychta**, klavír; net: A. Hotový*, fagot; J. Hobík**, housle; roh. — U II. houslí v díle Vojačekovi B. Harvánek*.

S laskavým svolením ředitelství Radiojournalu (*), České Filharmonie (**), Národního divadla (x) a Rektorátu Státní konservatoře (xx) v Praze.

hru. Malá houslová kadence připravuje závěr, vytvořený z motivů úvodu druhé věty.

Bohuslav Harvánek (nar. 1904 ve Vídni) studoval skladbu u Jos. Suka v letech 1930—31 a je houslistou Pražského rozhlasového orchestru. Napsal řadu písňových a komorních skladeb a děl pro cello s průvodem klavíru (vyšlých z části v Edici Sádlově). Net. Suitu pro flétnu a cembalo, Suitu pro dechové nástroje, cello, kontrabas, klavír, varhany, dětské písně, mužské sbory a mužské skladby pro housle, nonet a pod. Z větších děl dlužno jmenovat též Koncert pro housle a orchestr, Suitu pro orchestr, Fantasií pro housle, orchestr a sbor a Koncert pro klavír a nonet, který skladatel dokončuje. Po